

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа»
«Електронний конструктор уроку»

РОЗДІЛ III. ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА

Урок 3.6. ТП (тактико-стройовий)

Тема 3.2-2. Пересування в бою. Способи пересування на полі бою під час дій у пішому порядку

Мета

Дати основні поняття про способи пересування на полі бою, їхні основні характеристики.

План уроку

1. Поняття про способи пересування на полі бою.
2. Прискорений крок (біг).
3. Перебіжка.
4. Переповзання.
5. Тренування в пересуванні на полі бою (Н-Т-1.1, 1.2).

1. Поняття про способи пересування на полі бою

У всіх видах бою основою бойових дій є пересування. Залежно від характеру місцевості, умов, обстановки і вогневих дій противника солдат, перебуваючи в пішому строю, може пересуватися: кроком (бігом), перебіжками, переповзанням.

2. Прискорений крок (біг)

Прискорений крок або біг (на повний зріст або пригинаючись) застосовується для подолання ділянок місцевості, недоступної для спостереження і вогню противника. Темп прискореної ходьби — у середньому 130–140 кроків за 1 хв., довжина кроку — 80–90 см. Щоб подовжити крок, треба швидше і дужче розгинати ту ногу, що позаду, і більше виносити другу ногу стегном уперед. Оскільки тривале пересування прискореним кроком дуже стомлює, при швидкісному пересуванні доцільно чергувати ходьбу і біг. У такий спосіб солдат рухається і під час атаки, тримаючи зброю в положенні готовності до негайного відкриття вогню.

Ходьба пригинаючись застосовується для прихованого пересування місцевістю з невисокими укриттями (низькі кущі, висока трава, канава тощо). Потрібно зігнути ноги в

колінах, податися корпусом уперед, дивитися перед собою і рухатися нешироким кроком. Усі рухи виконуються вільно, без напруження.

Рух угору здійснюється вкороченим кроком із нахилом корпусу вперед. На схили можна сходити прямо, тримаючись руками за гілки, кущі, густу траву тощо; ноги ставити на всю ступню «ялинкою», з розведеними вбік носками.

При значній крутизні сходжень краще робити зигзаги, тобто рухатися поперемінно то правим, то лівим боком до схилу на трохи зігнутих ногах, упираючись ребрами підошов у виступи гори.

Униз по схилу можна сходити вільним кроком, ногу ставити на п'яту, корпус відхиляти назад. Із крутого схилу можна спускатися боком, приставними кроками, тримаючись за нерівності схилу.

Пересування по грузькому і слизькому ґрунту здійснюється короткими кроками; ноги потрібно переставляти швидко, щоб вони не встигли глибоко загрузнути або зісковзнути з опори. Нogu слід ставити на всю ступню, намагаючись вибирати для опори твердіші ділянки: борозни, виступи, корені.

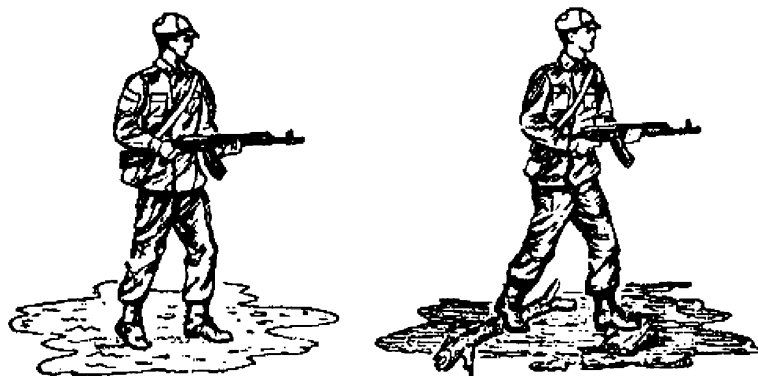

Рис. 27. Рух по болоту

Повільним бігом долають довгі дистанції. Корпус під час бігу нахилено вперед трохи більше, ніж при ходьбі.

Темп бігу — 150–160 кроків за 1 хв., довжина кроку — 70–90 см.

Біг у середньому темпі здійснюється вільним маршовим кроком. Корпус у цьому випадку тримають трохи нахиленим уперед. Енергійно відштовхуються тією ногою, що позаду, і, зігнувши її в коліні, виносять стегном уперед-угору і ставлять на всю ступню. Гомілка при цьому не виноситься дуже вперед, а ступня ставиться на землю далеко від проекції центра ваги тіла. Темп бігу — 165–180 кроків за 1 хв., довжина кроку — 85–90 см.

Рис. 28. Повільний біг і біг у середньому темпі

Швидкісним бігом перебігають з укриття до бойових і транспортних машин, розбігаються перед подоланням перешкод. Корпус нахиляється вперед значно більше, ніж під час бігу в середньому темпі, а відштовхування ногою і рух рукою ще енергійніші. Збільшення довжини кроку забезпечується за рахунок відштовхування ногою, що позаду, і швидкого перенесення її стегном уперед. Нога після відштовхування виноситься вперед зігнутою в коліні й м'яко ставиться на передню частину стопи з наступною опорою на всю ступню. Темп бігу — 180–200 кроків за 1 хв., довжина кроку — 120–150 см.

3. Перебіжки

Перебіжка застосовується для швидкого зближення з противником на відкритій місцевості. Довжина перебігання залежить від рельєфу та інтенсивності вогню противника і в середньому має бути 20–40 кроків. Чим відкритіша місцевість і сильніший вогонь, тим коротшим мають бути перебіжки.

Для перебіжки з положення лежачи необхідно спочатку поставити зброю на запобіжник, за попереджувальною командою визначити шлях руху і можливе укриття, потім за виконавчою командою стрімко перебігти у визначене місце. На місці зупинки лягти на землю, відповзти трохи вбік і, досягнувши вказаного командою місця, приготуватися до ведення вогню.

4. Переповзання

Переповзання застосовується для непомітного наближення до противника і прихованого подолання ділянок місцевості, що мають незначні укриття, нерівності рельєфу і перебувають під спостереженням або обстрілом противника. Залежно від обстановки, рельєфу місцевості та вогню противника солдат може переповзати:

- по-пластунськи: лягти на землю, правою рукою взяти зброю за ремінь біля верхньої антабки і покласти її на передпліччя правої руки; підтягти праву (або ліву) ногу і водночас просунути ліву (праву) руку якомога далі, відштовхуючись зігнутою ногою, пересунути

вперед, підтягнути другу ногу, висунути другу руку і продовжувати рухатися так само, притискуючи до себе зброю;

- напівкарачки: стати на коліна і, спираючись на передпліччя або кисті рук, підняти зігнуту праву (ліву) ногу до грудей, водночас ліву (праву) руку просунути вперед; просунути тіло вперед до повного випрямлення правої (лівої) ноги, водночас підтягнувши другу зігнуту ногу, і, просуваючи вперед другу руку, продовжувати рух; зброю тримати: при опорі на передпліччя — так само, як і при переповзанні по-пластунськи; при опорі на кисті рук — у правій руці (див. рис. 29);

- на боці: лягти на лівий бік, підтягти вперед ліву ногу і зігнути в коліні, спертися на передпліччя лівої руки, каблуком правої ноги впертися в землю якомога ближче до себе; розгинаючи праву ногу, просунути тіло вперед; не змінюючи положення, продовжувати рух; зброю тримати правою рукою, поклавши її на стегно лівої ноги.

Добре навчений солдат здатен швидко і непомітно пересуватися на полі бою, що надає йому перевагу над противником.

Рис. 29. Переповзання напівкарачки

5. Тренування в пересуванні на полі бою (Н-Т-1.1, 1.2)

Зміна військовослужбовцями вогневих позицій та порядок прикриття товаришів на полі бою

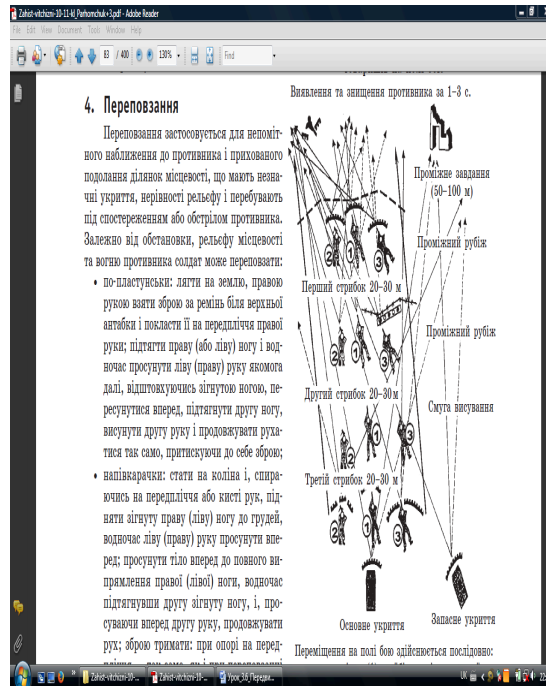

Рис. 30. Переміщення на полі бою

Виявлення та знищення противника за 1–3 с.

Переміщення на полі бою здійснюється послідовно: спочатку стрілок (1), найбільш підготовлений та витривалий солдат, під вогневим прикриттям кулеметника та старшого стрілка (старшого бойової групи), використовуючи різні прийоми і способи пересування на полі бою, двома-трьома «стрибками» повинен вийти на рубіж 50–100 м; довжина стрибків у середньому складає 20–40 кроків (після зайняття вказаного рубіжу стрілок обладнує перед собою бруствер і готується до ведення вогню). Після переміщення першого стрільця під вогневим прикриттям його та старшого групи переміщується кулеметник, а потім старший групи. Пересування повинно бути безсистемним.

Контрольні питання

1. Як ви вважаєте, за який час може подолати добре навчений солдат 100-метрову відстань по-пластунськи?
2. Чому при переповзанні автомат тримають за ремінь біля верхньої антабки?
3. Чому під час бігу нога не виноситься вперед далі центра ваги тіла?
4. Які роди і види військ можуть брати участь у сучасному загальновійськовому бою?

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа» «Електронний конструктор уроку»

© ТОВ «Видавнича група “Основа”», 2015

Джерела:

Пархомчук В. В. Усі уроки до курсу «Захист Вітчизни». 10–11 класи / В. В. Пархомчук. — Х.: Вид. група «Основа», 2011. — 400 с. — (Серія «Усі уроки»).